

har motiveret det. Men jeg finder Anledning til straks at gøre opmærksom paa, at jeg finder det i allerhøjeste Grad betænkeligt, om det blev vedtaget — til Trods for det store Flertal —, idet det nemlig er min bestemte Overbevisning, at Vedtagelsen heraf ikke vilde faa nogen som helst nævneværdig Betydning i den Retning, de ærede Forslagsstillere tro, med Hensyn til at trykke Renten og lette Laanbetingelserne omkring i Landet. Jeg tror ikke, det vil faa Betydning i den Henseende, men det staar for mig, at saaledes som Forholdene ligge, vilde, i det Øjeblik vi paalagde Banken en saadan Pligt, det hele staa og falde dermed. Jeg tror, at vi ere saa langt ude, have spændt Fordringerne til Banken saa højt, at, hvis vi vedtog det som en Pligt for Banken at lægge 8 Filialer omkring i Landet, vilde vi ikke naa til Overenskomst med den. Men, som sagt, jeg skal selvfølgelig komme nærmere ind derpaa, naar Forslagsstillerne have motiveret Forslaget.

Bjerre: Jeg har bedt om Ordet for at omtale særlig det Ændringsforslag, som den ærede Ordfører omtalte sidst, Ændringsforslag Nr. 24 til § 14. Der staar i den nuværende § 14, at Nationalbankens Bestyrelse har Ret til at oprette Filialer, som den synes for godt, men at den kan ikke nedlægge nogen af de nu bestaaende, medmindre Bankkommissæren giver sit Samtykke. Dertil have vi ønsket at føje, at hvis Banken skal til at udvide sin Kapital, skulde det paalægges den hvert andet Aar at oprette en ny Filial, indtil 8, omkring i forskellige Byer, særlig de fjernestliggende.

Det er et meget moderat og forsigtigt Forslag, der ikke lægger an paa at fortrædige Nationalbanken paa nogen Maade, eller som der kan være Sprængstof i. Den ærede Ordfører sagde, at det ikke havde nogen nævneværdig Betydning, men det kunde dog sprænge det hele. Men det kan jo umuligt være saaledes. De jyske Handelsforeninger, der bestaa af omtrent samtlige Købmænd i Jylland, tillige med Købmændene paa Fyn, Lolland — Falster og til Dels paa Sjælland, have gentagne Gange paa deres Møder fra 1900 til 1905 vedtaget Resolutioner, og de ere indgaaede til Ministeriet med Anmodning om, at der maa blive oprettet Filialer i alle de større Byer eller dog Byerne over 10,000 Indbyggere. Siden har man føjet til, at selv om man ikke kunde opnaa det, saa burde det dog ske i Byer, der have

særlig Betydning for de mere afsides liggende Egne. Og at Nationalbankens Bestyrelse har været klar over, at det var et Krav, man maatte tage Hensyn til, ligger allerede deri, at den i 1901 skrev til Ministeriet, at den forudsatte, at naar der blev Tale om en Forlængelse af Nationalbankens Oktroj, det da blev nødvendigt at oprette flere Filialer. Uden hidindtil at have haft nogen Forpligtelse i saa Henseende er Nationalbanken nu gaaet til at oprette 5, ja, vi kunne jo sige 6 Filialer, der er dog kun 5 her i Danmark, da den 6te er i Flensborg, som vi desværre ikke kunne regne med her. Og vort Forslag kan da ikke være noget særlig omvæltende. Det er en Bevægelse, der er begyndt, og som nu ønskes fortsat af Næringslivet.

Hvorledes staa vi egentlig her i Danmark i Forhold til andre Lande? Vi have her 5 eller 6 Filialer af Nationalbanken. I Tyskland har den tyske Rigsbank 430 Filialer, skønt der er 5 Stater endnu med særlige stedlige Seddelbanker. I Frankrig har Banque de France 250, i Sverige har man 20 Filialer og i Norge 16. I Sverige har man fulgt det Princip, at man helst skulde have en Filial i hvert Amt eller Län, som det der hedder. Det samme er Tilfældet i Norge. For at Girokontoen eller Udjævningskontoen kan komme til at gaa saa let og lempeligt som muligt, har man ment det rigtigt, at der var let Adgang for de forskellige Egne i Landet til at komme i Forbindelse med Nationalbanken. Det har Befolkningen ønsket, og Nationalbanken har ogsaa været belavet paa det.

Og Nationalbanken kan jo heller ikke have noget derimod. Jeg kan heller ikke tænke mig, at der skulde være sket nogen Omvæltning eller Revolution i Bestyrelsen siden 1901 og nu til 1906—07. Modstanden mod Filialerne, antager jeg, maa skyldes, at man mener, at det er en Udgift, og at der forlanges for meget i Afgift til Staten aarlig. Det Regnestykke skal jeg ikke gaa ind paa. Jeg tror dog, at selv om Nationalbanken lagde Filialer i mange flere Købstæder end nu, vilde det ikke give Tab for Banken, men nærmest Fordel. Jeg mener i det hele, at det vilde være heldigt, om Nationalbanken kom lidt mere i Rapport til Befolkningen.

Jeg skal ikke rette nogen Kritik mod Nationalbanken, men jeg kan heller ikke underskrive den overdrevne Ros, som den ærede Ordfører fremkom med om, at den havde gjort noget særlig stort ved at faa vort Pengevæsen i Orden i Begyndelsen af